

תת"ע 4591/04/17 - מדינת ישראל נגד אמיר גדע

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4591-04-17 מדינת ישראל נ' גדע

12 יוני 2017

לפני כבוד השופטת מאיה אב-גנים ויינשטיין
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם אמיר גדע

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ניצן בלולו

ב"כ הנאשם עו"ד אחמד בסיסו

בהעדר הנאשם

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאתו, מרשיעה את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום י"ח סיוון תשע"ז, 12/06/2017 במעמד הנוכחים.

מאיה אב-גנים ויינשטיין, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת מהירות. בהתאם לעובדות כתב האישום, נהג הנאשם ברכבו בדרך

עמוד 1

עירונית במהירות של 132 קמ"ש, כאשר המהירות המרבית המותרת בכביש הינה 80 קמ"ש.

2. העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין, התשל"ז-1977).
3. בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
4. הערכים החברתיים אשר נפגעו על ידי ביצוע העבירה הינם פגיעה בביטחון של ציבור משתמשי הדרך, שלום הציבור ועקרון קדושת החיים. העבירה שבה הורשע הנאשם הינה עבירה חמורה ומסכנת חיים. במעשיו, יצר הנאשם סיכון ופוטנציאל לפגיעה בגוף ובנפש של משתמשי הדרך.
5. על בתי המשפט להטמיע בקרב הנהגים נורמות של התנהגות זהירה והקפדה על הוראות החוק וכללי הבטיחות בדרכים. הדרך לעשות זאת, היא על ידי הטלת עונשים כבדים ומרתיעים לכל מי אשר חוטא בתחום עבירות התעבורה, ובוודאי כך הוא הדבר במקרה דנן שבו הנאשם עבר עבירה חמורה תוך סטייה ניכרת מכללי הזהירות המחייבים כל נהג.
6. בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, הבאתי בחשבון את התקיימותן של הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה וביניהן הנזק החמור שהיה צפוי להיגרם למשתמשי הדרך מביצוע העבירה.
7. בשים לב למכלול האמור ולפסיקה הנוהגת, מתחם הענישה בעבירות של נהיגה במהירות מופרזת במקרים דומים, בהם המדובר בחריגה של עד 20 קמ"ש מעל הבריירה, כולל פסילה הנעה בין 90-30 ימים, בצירוף קנס ועונשים הצופים פני עתיד, בדמות של פסילה על תנאי.
8. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ככל שסבר כי ראוי לתת להן משקל בנסיבות המקרה. בהתאם, הבאתי בחשבון את הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו; את נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו; החיסכון בזמן השיפוטי וכן את פרק הזמן שחלף מעת ביצוע העבירה.
9. בבואי לגזור את דינו של הנאשם, התחשבתי גם בוותק נהיגתו, עברו התעבורתי אשר אינו כולל הרשעות משמעותיות. כמו כן, נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שתוארו ע"י ב"כ הנאשם בפרוטוקול.
10. בהתחשב באמור לעיל, מצאתי למקם את הנאשם בתחתית המתחם לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

10.1. תשלום קנס בסך 1,000 ₪, אשר ישולם ב- 4 תשלומים החל מיום 01/08/17.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שוברי תשלום.

10.2. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 30 ימים. הנאשם יפקיד במזכירות בית המשפט את רישונו או יחתום במזכירות על תצהיר כי הרישיון אבד ואין בידו כל עותק הימנו בתוך 60 ימים מהיום.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

10.3. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום. #3<

ניתן והודע היום י"ח סיוון תשע"ז, 12/06/2017 במעמד הנוכחים.

מאיה אב-גנים ויינשטיין , שופטת

הוקלדעלידימוריה ברקת